

Boj v přírodě.

Vy pošetilci, kteří se vždy znovu ptáte, je-li správným boj ve stvoření a kteří jej pocítujete jen jako krutost, což nevíte, že se tím označujete za slabochy, za škůdce každé **dnešní** možnosti vzestupu?

Probud'te se konečně již z této neslýchané změkčilosti, která nechává tělo i ducha jen zvolna **klesati**, nikdy však nedovolí je povznést!

Rozhlédněte se přece jako ti, kdo vidí a poznávají! A pak musíte žehnati té veliké hnací síle, která nutí k boji a tím i k obraně a k opatrnosti, **k bdělosti a životu!** Chrání tvory před sevřením smrtící lenosti!

Což může někdy umělec dosáhnouti vrcholného bodu a udržeti se na něm, když trvale necvičí a nebojuje o to? Je lhostejno, v čem je činným a jak silné jsou jeho schopnosti. Hlas zpěvákův by brzy zeslábl a pozbyl své jistoty, kdyby se nedovedl také přemoci a stále znovu necvičil a neučil se.

Paže může zesílit jen tehdy, když se trvale namáhá. Upustí-li se od toho, musí ochabnouti. A taktéž každé tělo a každý duch! Dobrovolně nelze k tomu však přivést žádného člověka. Musí tu býti vždy nějaký nátlak!

Chceš-li býti zdrav, pečuj o své tělo i o svého ducha. To jest, udržuj je v přísné činnosti!

Ale co člověk dnes a ode vždy považoval za „péči“, není to

pravé. Bud' míní „péči“ sladkou zahálku, v níž samotné již spočívá vše ochabující a ochromující, nebo provozuje „péči“ jako při každém sportu jen jednostranně. Péče stane se mu totiž „sportem“, **jednostranným přepínáním** a to vede pak k lehkovážným ctižádostivým výstřelkům, vůbec nehodným opravdového lidství. Skutečné lidství musí přece mít před očima **poslední cíl!** Toho však nelze dosáhnouti skokem do výše, plováním, během, jízdou na koni a nesmyslnými rekordy. Lidstvo a celé stvoření nemá žádného užitku z takových jednotlivých výkonů, na které tak mnohý člověk obětuje velmi často největší část svých myšlenek, svého času a svého pozemského života!

Že se mohly vytvořiti takové výstřelky, jest důkazem, jak nesprávnou jest cesta, po které lidstvo jde. A jak opět tuto velkou hnací sílu ve stvoření žene jen na falešnou dráhu a vyplývá ji v marném hračkářství, ne-li dokonce na škodu tím, že překáží zdravému pokroku, pro který jsou ve stvoření všechny prostředky.

Dráhy silných proudů ducha, které mají napomáhati k zvýšení pohybu, ohýbají ve své lidské domýšlivosti tak, že místo žádaného podporování nastává zahrazení těchto proudů, které se projevuje jako překážka. To pak ve zpětném účinku stupňuje bojovný pud a konečně propukajíc, strhuje s sebou všechno do hlubin.

To jest ta činnost, jakou se dnes člověk převážně zabývá ve svých bezobsažných hříčkách a ctižádostech, jež mají býti vědeckými. Stojí jako **rušitel** ve veškeré harmonii stvoření!

Dávno již upadl by do líného spánku zahálky, po kterém by nutně následovala hniloba, kdyby naštěstí nebylo ve stvoření ještě bojovného pudu, který ho **nutí** aby se **přece** hnul! Jinak by

byl již dávno došel k domýšlivosti, že Bůh prostřednictvím svého stvoření musí se o něho starat jako v pohádce o zemi blahobytu. A vyslovuje-li za to dík v bezduché modlitbě, má to jeho Bůh přece přebohatou odměnu vždyť je tolik lidí, kteří mu za to vůbec ani neděkují!

Takový je člověk a opravdu ne jiný!

Mluví se o ukrutnostech v přírodě! Přitom nepřicházejí lidé na myšlenku, aby především jednou zkoumali sebe. Chtějí stále jen kárati.

Také v boji mezi zvířaty jest jen požehnání a žádná krutost.

Jest jen třeba dobře pozorovati některé zvíře. Vezměme například psa. Čím ohleduplněji jedná se se psem, tím se stává pohodlnějším a línějším. Je-li pes v pánově pracovně a tento pečlivě dbá, aby na zvíře nikdo nešlápl nebo do něj nevrátil, i když si lehl na taková místa, kde jest v trvalém nebezpečí, že i bez úmyslu může se mu ublížiti, jako u dveří a jinde, tedy jest to jen **k nevýhodě** zvířete.

Pes pozbude v krátké době své vlastní bdělosti. „Dobráčtí“ lidé říkají „s láskyplnou“ omluvou, snad i dojatí, že tím pes projevuje nevýslovnou „důvěru“! On prý ví, že mu nikdo neublíží! Ve skutečnosti není to však nic jiného, než hrubé zeslabení schopnosti „**býti bdělým**“, což znamená silné couvnutí duševní činnosti.

Musí-li však zvíře býti trvale na stráž a pohotově k obraně, pak jest a zůstává nejen duševně bdělým, nýbrž přibývá mu stále inteligence a ono **získává** v každém směru. Zůstává čilým ve

všech ohledech. A to jest **pokrok**. Tak jest tomu **s každým** tvorem! Jinak hyne, protože při tom znenáhla ochabuje i tělo, podléhá snáze nemoci a nemá již žádné odolnosti.

Že člověk zaujímá při tom úplně falešné stanovisko ve všech směrech i vůči zvířatům, neuvede bystrého pozorovatele v úžas. Vždyť člověk se úplně nesprávně postavil i vůči sobě a vůči celému stvoření. Působí všude duchovně jen škodu, místo aby přinášel užitek.

Kdyby dnes nebylo již ve stvoření bojovného pudu, který tak mnozí lenoši nazývají krutým, nacházela by se hmotnost již dávno v hnilobě a rozkladu. Právě tento bojovný pud účinkuje ještě jako to, co duševně a tělesně **udržuje**. Neúčinkuje jako cosi ničivého, jak se to povrchně zdá. Jinak by nic jiného neudrželo línou hrubohmotnost v pohybu a tím ve zdraví a svěžesti, když člověk tak bídne odvrátil vše pronikající a osvěžující působení **duchovní síly**, která k tomu byla ve skutečnosti určena. Následkem toho nemůže tato síla působiti **tak**, jak by skutečně měla! (Viz předešlé přednášky.)

Kdyby člověk nebyl tak zle selhal ve svém určení, vypadalo by mnohé, ba **všechno** dnes jinak! I tak zvaný „boj“ nenacházel by se **v té** formě, v jaké se projevuje **nyní**.

Bojovný pud by byl zušlechtěn a zduchovněn usilovnou vůlí lidí vzhůru. Původní hrubé působení místo aby se stále zesilovalo jako dnes, bylo by se časem **správným** duchovním vlivem proměnilo ve společný radostný popud k vzájemné pomoci, k níž jest třeba téhož vynaložení síly, jako k nejprudšímu boji. Jen s tím rozdílem, že po boji následuje únava, kdežto při pomoci ve zpětném účinku následuje ještě další zvýšení činnosti.

Na konec byl by nastal i v tomto pozdějším stvoření, ve kterém má nejsilnější vliv **duchovní** vůle člověka, také pro **všechny** tvory rajský stav jako ve skutečném stvoření. Tam není již třeba boje a není také žádné zdánlivé krutosti! Rajský stav není však zahálka, nýbrž rovná se nejsilnějšímu **pohybu**, skutečnému, osobně plně vědomému životu!

Že to nemohlo nastati, jest vinou lidského ducha. Vracím se při tom vždy znovu k rozhodujícímu pádu do hříchu, jak ho dopodrobna líčím v přednášce „Bylo jednou ...“¹⁾.

K dnešním chybným výstřelkům přivedlo to jen naprosté selhání lidského ducha ve stvoření spolu se **zneužitím** dané mu duchovní síly tím, že odklonil její působení **směrem dolů**, místo k světlé výši!

Člověk promrhal a prohrál již i schopnost nahlédnouti chybu. Kázal bych proto jen **hluchým uším**, kdybych o tom chtěl říci více. Kdo opravdu **chce** „slyšeti“ a vážně hledá, najde v mém poselství **vše**, čeho jest mu třeba! Všude jest také vyznačeno vysvětlení onoho velkého selhání, které přivedilo tak nevýslovné těžkosti v tolikerých podobách. Kdo však jest **duchovně hluchý** jako tak mnozí, má na vše jen bezvýrazný smích neporozumění, který se má zdáti vědoucím. Ve skutečnosti hlásá jen lehkomyšlnou povrchnost, která jest totéž, jako největší omezenost. Na koho ještě dnes působí nějakým dojmem blbý smích duchovních zaostalců, ten sám nemá cenu. **Sem** patří slovo Kristovo: „Nechť mrtví pochovávají své mrtvé!“ Neboť kdo jest **duchovně hluchý** a slepý, jest jako duchovně mrtvý!

Lidský duch mohl svými schopnostmi učiniti z pozemského světa ráj, jako napodobení prvotního stvoření!

Neučinil tak a proto vidí svět před sebou tak, jak ho svým falešným působením zkroutil. **V tom spočívá vše!** Nehaňte proto v nesprávné změkčilosti tak významné dění, jako jest boj v přírodě, který ještě nutně vyrovnává něco, co člověk opomenul! Neopovažujte se svou sladce mdlou změkčilost ještě označovatí výrazem „láska“, do které člověk snaží se tak rád zařadit své slabosti! Faleš a pokrytectví musí se trpce vymstít!

Proto běda ti, člověče, ty zpuchřelá slátanino své domýšlivosti! Ty pitvoro toho, čím bys býti **měl!**

Pohleďte jednou v klidu na to, co jmenujete přírodou: Hory, jezera, lesy, nivy! Za všech ročních dob může se oko opjieti krásou všeho, co vidí. A teď uvažte: Co vás tak dovede potěšiti a skýtá vám zotavení, to jsou plody působení všeho **bytostného**, které ve stvoření stojí **pod** duchovním, jehož síla vám byla dána!

Pak vy, kteří jste duchovní a máte proto mnohem více schopností, hledejte ovoce **svého** tvoření! Měli byste tvořiti něco vyššího než to, co je rozprostřeno před vámi a bylo vytvořeno bytostným.

Co tu vidíte? Jen studený, slabý odlesk všeho toho, co bytostné již zhotovilo, ale žádný další vývoj k ideální výši v živoucím a tím ve stvoření! Lidstvo hledí jen zakrnělými tvůrčími instinkty napodobiti bezživotně tvary nejnižších druhů, ačkoliv by volným a vědomým duchem s pohledem vzhůru k Božskému bylo schopno vytvořiti něco zcela jiného, mnohem většího!

Lidé rouhavě si podvázali velikost, která přichází jen **ze svobodného ducha** a dovedou proto kromě dětinských

napodobenin ještě jen ... stroje, konstrukce, techniku ... Vše takové, jak jsou oni sami: K zemi připoutané, nízko stojící, duté a mrtvé!

To jest ovoce, které lidé, ačkoliv jsou duchovní, dovedou postavit proti činnosti bytostného. **Tak** splnili duchovní úkol v pozdějším stvoření, které jim bylo darováno! Jak chtějí pak obstát při zúčtování? Možno se při tom divit, že lidem se sklonem k nízkému **musí** zůstatí uzavřen vznešený ráj? Možno žasnouti, když bytostné na konec ve zpětném účinku úplně zničí dílo, lidským duchem tak nesprávně vedené? –

Když se to nad vámi zhroutlí následkem vaší osvědčené neschopnosti, zastřete svou tvář a uznejte plni studu nesmírnou vinu, kterou jste sami na sebe uvalili. Nehleďte za to zas žalovati na svého Stvořitele, nebo ho nespravedlivě označovati za krutého!

Ale ty, hledající, zkoumej se vážně a nelítostně a snaž se pak celé své myšlení a cítění, ba celé své bytí postavit **nově na duchovní základ**, který nebude již kolísati jako dosavadní rozumový a tím zle omezený. Kdo toho nedovede, bude zavržen na všechny věky!

1)

Přednáška: [80. Bylo jednou ...!](#)